

Udskriftsdato: søndag den 11. januar 2026

KEN nr 10048 af 20/09/2022 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2022-80-0847

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2022-80-0847

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2022-80-0847

TV 2 Nord får ikke kritik for kritisk omtale af neurolog

I en række artikler bragt i marts 2022 omtalte TV 2 Nord en neurologs ageren i forbindelse med en forsinket diagnosticering af en patient, herunder Patienterstatningens afgørelse om erstatning. Patienten var ansat som producerassistent hos TV 2 Nord. Den omtalte neurolog klagede til Pressenævnet blandt andet over TV 2 Nords vinkling, og at TV 2 Nord ikke havde udvist tilstrækkelig kildekritik. Nævnet fandt ikke grundlag for at udtale kritik. Nævnet lagde blandt andet vægt på, at neurologens afvisning af kritikken fremgik af omtalen, at TV 2 Nord i artiklerne havde gjort opmærksom på, at patienten var ansat hos TV 2 Nord, og at patienten ingen ansættelsesmæssige beføjelser havde i forhold til journalisten til artiklerne eller redaktøren af TV 2 Nord.

[Klager] ved advokat Jesper Krogh Støttrup har klaget til Pressenævnet over en række artikler bragt af TV 2 Nord i perioden 14. marts 2021 til 15. marts 2022 på netavisen tv2nord.dk, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har navnlig klaget over, at artiklerne indeholder ukorrekte oplysninger, og at TV 2 Nord ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik.

1 Sagsfremstilling

De påklagede artikler

TV 2 Nord bragte i perioden den 14. marts 2021 til 15. marts 2022 ni artikler med omtale af [Klager]s rolle som neurolog i forbindelse med diagnosticeringen og behandlingen af patienten [Patienten].

- Artiklen "[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende"

TV 2 Nord bragte den 13. marts 2022 artiklen "[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende" på netavisen tv2nord.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

"I et skriftligt svar til TV2 Nord nægter neurolog at have fejlet i [Patienten]s sag, på trods af at Patienterstatningen placerer ansvaret hos ham. "

Af artiklen fremgår følgende:

"Ifølge neurolog [Klager] er det [Patienten] og hendes praktiserende læge, der bærer hovedansvaret for, at en vital blodprøve blev overset i 2015.

Blodprøven pegede på, at [Patienten] led af den sjældne sygdom [Diagnosen].

Ifølge [Klager] udeblev [Patienten] fra en aftale, ligesom han mener, at hun ikke samarbejdede i forløbet.

Forsøgte forgæves at flytte lægeaftale

[Patienten] er rystet over at læse neurologens svar, som du kan læse i denne artikel:

- Jeg var indkaldt til en samtale i starten af 2015, hvor jeg ikke havde mulighed for at møde op. Jeg prøvede virkelig ihærdigt at få flyttet aftalen, men det var komplet umuligt at komme igennem på telefonen, som aldrig blev taget. Jeg tror jeg ringede 25-30 gange, men kunne ikke engang komme igennem til en telefonsvarer, siger hun.

- Det er rystende, at han har lavet en så graverende fejl og så løber fra ansvaret – et ansvar, som Patienterstatningen entydigt har lagt hos ham, siger [Patienten].

TV2 Nord har talt med flere speciallæger. Ingen af dem har haft lyst til at udtale sig kritisk om deres kollega [Klager], men de bekræfter, at det netop er den læge, der bestiller en blodprøve, som også har ansvaret for, at den bliver fulgt op.

TV2 Nord har haft aktindsigt i sagen. Vi har ikke kunnet finde dokumentation for, at [Patienten]s egen læge skulle have rettet i hvem, der skulle have modtaget det omtalte blodprøvesvar, som [Klager] anfører.”

Til artiklen er indsat to faktabokse. Af faktaboksen med overskriften ”*FAKTA: [DIAGNOSEN]*” fremgår følgende:

”[Diagnosen] er en sjælden sygdom, som kan opstå i alle aldre

Symptomerne er øget træthed af muskler ved aktivitet og normalisering efter hvile

I starten kan det alene vise sig ved et hængende øjenlåg eller synkebesvær. Senere kan andre muskler i kroppen blive involveret

Medicinsk behandling kan lindre symptomerne men ikke helbrede sygdommen

Kilde: Sundhed.dk”

Af faktaboksen med overskriften ”*FAKTA: DERFOR FORTÆLLER TV2 NORD [PATIENTEN]S HISTORIE*” fremgår følgende:

”[Patienten] arbejder på TV2 Nord og normalt laver vi ikke historier om os selv og vore medarbejdere.

I dette tilfælde gør vi en undtagelse, fordi sagen ud fra et almindeligt redaktionelt skøn har så principiel karakter, at historien skal fortælles. Sagen og de problemstillinger, den vedrører, handler ikke blot om [Patienten], men om et langt større antal nordjyder og danskere i det hele taget, som er endt i samme situation eller fortsat kan risikere det, fordi reglerne for klager over fejl i sundhedssystemet er, som de er.

Sagen om [Patienten] er i øvrigt blevet researchet og behandlet som enhver anden tilsvarende sag ville blive det hos TV2 Nord. Sagen er endvidere blevet forelagt for fagfolk og politikere på samme måde, som andre sager ville blive det.

TV2 Nord har som virksomhed ingen interesse i, hvordan sagen udvikler sig og ender som følge af den journalistiske behandling.

[Chefredaktøren]

Chefredaktør, TV2 Nord”

Til artiklen er endvidere indsat et indslag om den omtalte sag.

- *Artiklen "Læge nægter at have fejlet"*

TV 2 Nord bragte den 13. marts 2022 artiklen *"Læge nægter at have fejlet"* på netavisen tv2nord.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

"[Patienten] fra [Bynavn A] fik i 2020 konstateret den sjældne sygdom [Diagnosen] - noget, som en blodprøve indikerede fem år tidligere. "

Af artiklen fremgår følgende:

"[Patienten] fra [Bynavn A] er netop blevet tilkendt 80.000 kroner fra Patienterstatningen.

I 2015 pegede et blodprøvesvar på, at hun led af den sjældne sygdom [Diagnosen], men der blev aldrig fulgt op på blodprøven, og i fem-seks år levede [Patienten] i det, hun selv kalder "helvede", inden diagnosen endelig blev stillet i 2020 af en anden neurolog.

I afgørelsen fra Patienterstatningen bliver ansvaret for den forsinkede diagnosticering placeret hos neurolog [Klager], som afsluttede behandlingen uden at afklare, hvad [Patienten] fejlede.

Neurolog [Klager] har ikke haft mulighed for at stille op foran kamera og besvare TV2 Nords spørgsmål i sagen, fordi han har været i USA. Han har desuden ikke ønsket at blive interviewet via en netforbindelse.

Han har i stedet accepteret vores tilbud om et skriftligt interview, som vi bringer i dets fulde og uredigerede længde.

Spørgsmål: Patienterstatningen skriver til dig som "Ansvarligt behandlingssted". Hvad er din kommentar til Patienterstatningens afgørelse?

Svar: Jeg er uenig og uenig i de præmisser som Patienterstatningen ligger til grund. Man tager slet ikke stilling til patientens eget ansvar for at følge en udredning eller ansvaret hos patientens egen læge. Jeg mener faktisk, at afgørelsen er udtryk for dårlig juridisk håndværk.

Spørgsmål: Erkender du ansvaret for, at den afgørende blodprøve aldrig fik indflydelse på [Patienten]s behandling?

Svar: Nej. Patienten udebliver fra aftaler og ender pga. dette med at blive afsluttet her i klinikken. Patienten får ej heller taget blodprøver i første omgang. Hun skal mindes om, og da de endelig bliver taget hos egen læge, får jeg aldrig svaret. Svarene går til egen læge incl. den omtalte speciel blodprøve i relation til [Diagnosen]. Da patienten flere uger efter afslutning her i klinikken, idet hun udebliver, kontakter klinikken får hun meddelt, at vi gerne følger op på det hele men det kræver en ny henvisning fra egen læge. Herefter hører vi aldrig mere fra patienten. Man skal være klar over, at det at gå hos en speciallæge er ikke det samme som at have et forløb hos egen læge. Til speciallæge kræves en henvisning som har en vis varighed, og der er knyttet nogle ydelser, regler og funktioner til denne. Når man som patient afsluttes så overgår behandlingsansvaret utvetydigt til egen læge. Derudover kan man godt have [Diagnosen] med en negativ blodprøve, hvorfor udredningen af denne tilstand ikke er så simpel, som det måske lyder. Det kræver dog at patienten samarbejder.

Spørgsmål: Hvem mener du bærer hovedansvaret?

Svar: Det gør primært patientens lægehus som har rettet i, hvem som skulle modtage blodprøvesvar, men patienten har så sandelig også et ansvar. Som patient har man et ansvar for eget helbred, så længe man ikke er umyndiggjort eller dement. Patienten lader stå til i årene efter på trods af, at hun oplagt burde have søgt speciallæge igen. Den her sag er en erstatningssag og med Patienterstatningens afgørelse, umyndiggør man patienten. I alle andre erstatningsmæssige sager vil man jo kigge på, hvad skadelidte selv har gjort for at minimere skaden. Patienten har intet gjort. Hun udebliver uden afbud fra aftaler med efterfølgende undskyldninger om, at hun skulle på arbejde.

Spørgsmål: Hvordan har du det med, at spørgsmålet om en evt. fejl er forældet efter fem år - og altså i dette tilfælde først blev erkendt, da det var for sent?

Svar: Jeg mener som udgangspunkt at de 5 år er rimelige. Det handler også om retssikkerheden for dem der klages over. Som årene går bliver hukommelsen dårligere og nuancer af et sagsforløb kan gå tabt. Vi har her i klinikken tradition for at udarbejde udførlige journaler, hvilket jeg da kun kan være glad for i denne sag.

Spørgsmål: Nu placerer Patienterstatningen ansvaret hos dig. Havde du foretrukket en lægefaglig afgørelse?

Svar: Patienterstatningen tager sig i virkeligheden alene stilling til det erstatningsmæssige. Man kan sagtens få tilkendt erstatning uden der er sket en fejl. Det er derfor man i Danmark har Patienterstatningen som tager sig af det erstatningsmæssige, og Styrelsen for Patientklager som tager sig af evt. fejl udført af autoriserede sundhedspersoner. Der er flere eksempler på, at Patienterstatningen udtaler lægefaglig kritisk som siden hen underkendes af Styrelsen for Patientklager, idet sidstnævntes sagsbehandling er meget mere grundig og nuanceret i relation til det lægefaglige. Patienterstatningen roder sig ud i noget i den her afgørelse, som jeg mener ikke er korrekt, så en ordentlig lægefaglig gennemgang havde været på sin plads.

Spørgsmål: Hvilken lære synes du man kan drage af denne sag - og hvilken lære drager du selv?

Svar: Jeg havde da gerne været denne sag foruden, men sådanne sager afføder altid selvransagelse hos alle læger incl. mig selv. Vi er ikke blevet læger i et ønske om at skade patienterne. Patientsikkerhed er alfa omega. Her i klinikken har vi endnu engang gennemgået alle vores skriftlige procedure og rutiner. Vi har ikke kunnet optimere det yderligere. Behandlingsansvaret for blodprøvesvar overgik til egen læge den dag, hvor man rettede i, hvem som skulle modtage svar og den dag, hvor patienten blev afsluttet her i klinikken til egen læge. Det er og bliver altså non-diskutabelt. Derudover rejser sagen interessante spørgsmål om patientansvar. Når du som patient ikke følger en udredning eller udebliver, hvem har så ansvaret? Jeg mener, det er patienten selv. Patienten er hverken under myndighedsalder, kognitiv svækket eller særlig social udsat. Vores sundhedsvæsen er ikke en børnehave med ubegrænsede ressourcer. ”

Til artiklen er indsat et indslag om den omtalte sag.

- Artiklen ”[Patienten]s sjældne sygdom kunne være opdaget langt tidligere - nu får hun erstatning”

TV 2 Nord bragte den 13. marts 2022 artiklen ”[Patienten]s sjældne sygdom kunne være opdaget langt tidligere - nu får hun erstatning” på netavisen tv2nord.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

”[Patienten] fra [Bynavn A] får nu erstatning for en lægefejl, der fandt sted i 2015. En blodprøve, der kunne have stillet en alvorlig diagnose, blev overset. ”

Af artiklen fremgår følgende:

”Der er nu 80.000 kroner i erstatning på vej til [Patienten] fra [Bynavn A] på grund af en lægefejl, som TV2 Nord for første gang kunne fortælle om i foråret 2021.

Dengang fortalte vi, at [Patienten] ikke kunne klage over fejlen, fordi fejlen blev opdaget knap seks år efter, den fandt sted. Forældelsesfristen er fem år.

Mens Patientklagenævnet altså ikke kunne behandle klagen, så har Patienterstatningen nu afgjort, at hun har krav på cirka 80.000 kroner på grund af lægefejlen.

- Jeg er utrolig glad for, at der er placeret et ansvar, fordi den lægefejl har haft en kæmpe indvirkning på mit liv. Jeg har haft fem-seks år i helvede, og jeg er tilfreds med, at lægens navn står i Patienterstatningens afgørelse som ansvarligt behandlingssted, siger [Patienten].

Ingen reagerede på alvorligt blodprøvesvar

Efter flere års sygdom med stadig kraftigere symptomer besluttede [Patienten]s praktiserende læge at få hende udredt på ny.

Det betød blandt andet, at hun blev henvist til en speciallæge.

Neurolog [Neurologen] fra Aalborg havde mistanke om, at [Patienten] led af den sjældne sygdom [Diagnosen]. En blodprøve afslørede, at det var den rigtige diagnose, men også at en blodprøve fra 2015 havde vist præcist det samme.

Ingen reagerede på det skæbnesvangre blodprøvesvar fra 2015, og som årene gik, fik [Patienten] det værre og værre.

- Jeg hang i den ene side af ansigtet, mit øje hang, og jeg havde problemer med at tale og synke og til sidst også med at få vejret. Jeg var fuldstændig drænet for energi og kunne til sidst ikke overkomme selv de mest enkle ting, siger hun.

Nu er ansvaret placeret

[Patienten] ville egentlig helst have haft mulighed for at føre en sag ved Patientklagenævnet, så fejlen fik konsekvenser for den læge, som begik den.

Ifølge advokat [Advokaten] er Patienterstatningen alligevel en form for oprejsning.

- I afgørelsen er det meget klart, hvem der har ansvaret for at diagnosticeringen er blevet forsinket, og det ligger jo hos den behandlende neurolog (red. 2015), hvor behandlingen slutter, uden at man får afklaret, hvad [Patienten] fejler, siger [Advokaten], der er advokat ved [Advokatfirmaet].

Ansvarlig neurolog anerkender ikke fejl

Det er neurolog [Klager], som har klinik i både [Bynavn B] og [Bynavn C], der ifølge Patienterstatningen er ansvarlig for, at [Patienten] i mere end fem år ikke fik korrekt behandling for den sjældne sygdom [Diagnosen].

[Klager] mener ikke, at han har begået fejl i sagen. Han vil ikke stille op foran et kamera, men har i stedet bevaret TV2 Nords spørgsmål på skrift.

Efter aftale med [Klager] bringer vi hele det skriftlige interview særskilt og helt uredigeret i den artikel, der henvises til nederst i denne artikel.

- *Grotesk, at fejl kan være forældet, før den opdages*

Regions- og folketingsmedlem [Politiker A] [Parti A] er ærgerlig over sagen.

- Princippet bag et klagesystem er jo, at den slags sager her skulle give en læring, så man ikke laver de samme fejl igen. Jeg kan selvfølgelig godt have mine tvivl, om det også sker i sagen her. Jeg håber, at Patienterstatningens afgørelse i det mindste giver anledning til refleksion hos den ansvarlige neurolog, siger [Politiker A].

Ifølge folketingsmedlem [Politiker B] [Parti B] burde sagen først have været behandlet som en patientklage - og ikke være forældet efter bare fem år.

- Det er ganske grotesk, at lægefejlen i [Patienten]s sag kan være forældet, før den overhovedet bliver opdaget. Det er også ganske urimeligt, at sagen ikke får nogle lægefaglig effekt, siger [Politiker B].

Håber på lovændring

[Patienten] er tilfreds med, at Patienterstatningen har sat et navn på den fejl, som ødelagde mere end fem år af hendes liv, men hun tvivler på, at det gør indtryk på den ansvarlige læge.

- Jeg tror desværre ikke, det hjælper i hans tilfælde, men jeg vil da håbe, at loven bliver lavet om, så andre ikke også havner i min situation. Det er fuldstændig urimeligt, siger [Patienten].

Det er Region Nordjylland, der nu skal betale [Patienten] de 80.000 kroner i erstatning. ”

Til artiklen er indsat faktaboksene ”*FAKTA: [DIAGNOSEN]*” og ”*FAKTA: DERFOR FORTÆLLER TV2 NORD [PATIENTEN]S HISTORIE*”, som også blev bragt i artiklen ”*[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende*”.

Til artiklen er endvidere indsat to indslag om den omtalte sag.

- *Artiklen ”Sager om lægefejl forældes efter fem år - nu kræver politikere lovændring”*

TV 2 Nord bragte den 14. marts 2022 artiklen ”*Sager om lægefejl forældes efter fem år - nu kræver politikere lovændring*” på netavisen tv2nord.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

”I seks år fik [Patienten] ikke behandling, fordi en blodprøve blev overset. Forældelsesfristen på fem år betyder, at hun ikke kan klage. ”

Af artiklen fremgår følgende:

”Lav loven om. Sådan lyder opfordringen til Folketinget fra to nordjyske politikere, efter at TV2 Nord har fortalt om [Patienten]s sag.

Hun har fået erstatning, fordi hun har været udsat for en lægefejl, men hun kan ikke klage over lægen, fordi forældelsesfristen for lægefejl er fem år.

Det vil sige, at fejlen var forældet, før den blev opdaget.

Ser erstatningen som en anerkendelse

I mere end seks år fik [Patienten] ikke behandling for den alvorlige sygdom [Diagnosen], fordi en blodprøve blev overset. Patienterstatningen har placeret ansvaret hos en privatpraktiserende neurolog og tilkendt [Patienten] 80.000 kroner i erstatning.

- Det betyder alt for mig. Det er helt fantastisk, at jeg har fået den her erstatning, så jeg nu har bevis på, at jeg har været udsat for en lægefejl, siger [Patienten].

Hun føler, at erstatningen er en form for anerkendelse, selv om hun som patient havde foretrukket at kunne klage over den speciallæge, der begik fejlen.

- Fem år er for lidt

Ifølge advokat [Advokaten] er klagefristen over lægefejl generelt alt for kort.

- Jeg synes, det må være patienterne og ikke lægerne eller systemet, man tager hensyn til. Jeg kan ikke forstå, at lægefejl har så meget kortere forældelsesfrister end for eksempel når vi taler arbejdsskader. Der er forældelsesfristen 30 år. Fem år er under alle omstændigheder helt sikkert for lidt, siger [Advokaten], der er advokat hos [Advokatfirmaet].

- Urimeligt at læger er stillet anderledes

Både [Politiker A] [Parti A] og [Politiker B] [Parti B] stillede sidste år spørgsmål til sundhedsminister Magnus Heunicke, der lovede at se på forældelsesfristen for lægefejl.

Patienterstatningen har nu konkluderet, at der var tale om en lægefejl i [Patienten]s sag, så spørgsmålet er igen aktuelt.

- Det virker ganske urimeligt, at læger kan være stillet anderledes end mange andre i relation til forældelsesfrister. [Patienten] har været i en helt urimelig situation og retsstilling, så det skal selvfølgelig laves om, siger [Politiker B].

[Politiker A] vil også have nye klagefrister for lægefejl - og de skal først træde i kraft i det øjeblik en fejl bliver opdaget. Den kontante erstatning til [Patienten] er i denne sag kun et plaster på såret.

- Det er jo soleklart, at der er sket en lægefejl i [Patienten]s sag. Der er ikke blevet reageret på en vigtig blodprøve, og det har haft meget alvorlige konsekvenser for hende, siger [Politiker A].

Sundhedsminister Magnus Heunicke (S) har ikke ønsket at stille op til interview om sagen. Sundhedsministeriet oplyser dog i et skriftligt svar, at der bliver kigget på klagefristerne.

- Vi er ved at undersøge om de nuværende frister er hensigtsmæssige, herunder om der kan være grundlag for at supplere den fem-årige forældelsesfrist således, at patienter i særlige tilfælde kan indgive en klage over en fejlbehandling i sundhedsvæsenet, selvom fristen måtte være overskredet, lyder det.

Neurolog afviser at have fejlet

Det er neurolog [Klager], der har til huse i [Bygningen] i [Bynavn B], som Patienterstatningen udpeger som ansvarlig for fejlen i [Patienten]s sag.

Han anerkender ikke at have fejlet, og han ønsker heller ikke at stille op foran kamera, men i et skriftligt svar til TV2 Nord udtaler han, at afgørelsen er udtryk for dårligt juridisk håndværk.

Lægefaglige konsulenter har vurderet sagen

Advokat [Advokaten] afviser påstanden om dårligt juridisk håndværk.

- Jeg mener ikke, man kan tale om dårligt juridisk håndværk. I Patienterstatningen er det jo også langt hen ad vejen en lægefaglig vurdering af, hvordan behandlingsforløbet skulle have været, så der har været lægefaglige konsulenter på sagen. De har netop vurderet, at det her var ikke godt nok i [Patienten]s tilfælde, siger hun.

Nu kan [Patienten] komme videre

[Patienten] håber, at lægefejl fremover ikke kan blive forældede, før de overhovedet bliver opdaget, og at andre ikke skal havne i hendes situation.

- Mit liv har været et helvede i fem-seks år på grund af den lægefejl. Jeg har gået til den ene forgæves behandling efter den anden og fået at vide, at jeg nok fejlede noget psykisk. Nu har jeg fået sat et navn på fejlen. Jeg har det godt og kan komme videre med mit liv, siger [Patienten]. ”

Til artiklen er indsat en faktaboks med overskriften ”*HELE SVARET FRA SUNDHEDSMINISTERIET*”. Af faktaboksen fremgår følgende:

”Patientklageordningen og patienterstatningsordningen tjener to forskellige formål.

Erstatningsordningens formål er at sikre patienter en nem adgang til at søge om erstatning. Det er et afgørende princip for patienterstatningsordningen, at ordningen ikke er sanktionerende for de involverede sundhedspersoner, og at der ikke placeres et ansvar eller skyld hos enkelte sundhedspersoner. Formålet hermed er at sikre, at sundhedspersonerne medvirker til oplysning af erstatningssagen og vejleder patienten om erstatningsmulighederne.

Patientklageordningen har derimod et patientsikkerhedsmæssigt sigte. Her er der mulighed for at placere et ansvar, og afgørelserne kan medføre kritik af den enkelte sundhedsperson.

Begge ordninger har derudover til formål at udbrede læring til resten af sundhedsvæsenet ud fra eksempelvis typiske fejl og hændelser, der opdages. Afgørelserne offentliggøres så relevante parter kan lære af dem. I forhold til jeres udsagn om, at der ikke er draget læring af den konkrete sag, vil vi gerne påpege, at læring af fejl og det generelle arbejde med at øge patientsikkerheden i sundhedsvæsenet, er særdeles vigtigt og foregår løbende og på mange måder. Både hos de enkelte sundhedspersoner og behandlingssteder, men også mere strukturelt. Det er ikke en forudsætning for læring af en fejl, at der er faldet en afgørelse hos klage- eller erstatningsmyndighederne.

I forhold jeres spørgsmål til klagefristen, så kan Sundhedsministeriet oplyse, at vi er ved at undersøge om de nuværende frister er hensigtsmæssige, herunder om der kan være grundlag for at supplere den fem-årige forældelsesfrist således, at patienter i særlige tilfælde kan indgive en klage over en fejlbehandling i sundhedsvæsenet, selvom fristen måtte være overskredet.”

Til artiklen er endvidere indsat to indslag om den omtalte sag.

- Artiklen ”Lægefejl bør undersøges”

TV 2 Nord bragte den 15. marts 2022 artiklen ”*Lægefejl bør undersøges*” på netavisen tv2nord.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

"Sådan siger tidligere praktiserende læge [Lægen], der ufrivilligt er blevet skydeskive i sagen om [Patienten]."

Af artiklen fremgår følgende:

"Som TV2 Nord tidligere har fortalt fik hun ikke behandling for en alvorlig lidelse gennem seks år, fordi en afgørende blodprøve blev overset. Patienterstatningen har placeret ansvaret hos neurolog [Klager], men han mener, at [Patienten] og læge [Lægen] bærer skylden.

TV2 Nord fortalte første gang om [Patienten] i foråret 2021. Hun havde netop fået stillet diagnosen [Diagnosen]. Forud var gået knapt seks år, hvor hun fik værre og værre symptomer på sygdommen. Det betød lammelser i ansigtet, tale- og synkebesvær og invaliderende træthed.

I 2021 blev hun igen sendt til en neurolog. Han stillede altså den sjældne diagnose [Diagnosen] via en blodprøve. Det kom samtidigt frem, at en blodprøve fra 2015 viste det samme resultat, men ingen reagerede på den. [Patienten] forsøgte at klage over lægefejlen, men fik afslag i Patientklagenævnet, fordi sagen var forældet, da den var mere end 5 år gammel.

I stedet har [Patienten] nu fået en erstatning på godt 80.000 kroner tilkendt af Patienterstatningen, som samtidigt har udpeget neurolog [Klager], [Bynavn B], som ansvarlig for ikke at reagere på blodprøven i 2015. Som nævnt mener han, at det er [Patienten] og hendes egen læge [Lægen], der bærer skylden – og nu tager han altså kraftigt til genmæle.

[Lægen] har læst Patienterstatningens afgørelse og gennemgået [Patienten] journal.

- Det er speciallægen, der bærer hovedansvaret, fordi når vi henviser til en specialist, så er det, fordi vi som praktiserende læger erkender, at vore kompetencer ikke altid er gode nok. I de tilfælde har vi brug for hjælp til vores patienter, men det har [Patienten] jo sådan set ikke fået i dette tilfælde, siger [Lægen].

Læge: - Adskillige fejl og kommunikationsbrister

Ifølge den nu tidligere praktiserende læge er der sket adskillige fejl og kommunikationsbrister i [Patienten]s sag. Dels laboratoriet der tog den omtalte blodprøve i 2015 og dels det lægehus, hvor han selv praktiserede som læge. Alligevel er han ikke i tvivl om, at neurolog [Klager] ikke bare har begået en fejl, men også har opført sig dårligt både som læge og person.

- Han skal jo vise omhu for patienten. I stedet afslutter han behandlingen med besked om, at hun må få en ny henvisning, hvis han skal behandle hende. Det er ikke professionelt og samvittighedsfuldt. Vi har bedt om hans hjælp, med den særlige viden han besidder, og så er det også hans pligt både moralsk og fagligt, at sikre sig at patienten modtager den, siger [Lægen].

Knude udløste sygdommen

Som nævnt fik [Patienten] ikke behandling for sin lidelse [Diagnosen] i cirka seks år. Da diagnosen endeligt blev stillet i 2021, kom det frem, at lidelsen formentlig skyldtes en knude i thymus – altså brislen. Heldigvis for [Patienten] voksede knuden ikke aggressivt og derfor kunne den fjernes ved en operation.

- Det indgreb kunne jo have været foretaget seks år tidligere, hvis hun havde fået svar på de blodprøver, som beklageligvis var sendt et forkert sted hen. Men, der var ikke nogen, der fulgte op på, hvor blodprøven blev af. Det kunne have udviklet sig fatalt, hvis det havde været en anden type knude i brislen, siger [Lægen].

Patienterstatningens afgørelse får ingen umiddelbare konsekvenser for den eller de lægefejl, der er begået i [Patienten]s sag, og det er forkert ifølge [Lægen]. Han mener, at [Patienten]s sag burde behandles som en såkaldt ”Utilsigtet Hændelse”, der i sundhedsvæsnet medfører en faglig kritisk gennemgang af hele forløbet.

- Den rigtige lære af denne sag er jo at forhindre, at sådan noget sker igen i fremtiden, og derfor bør den ikke kunne forældes efter bare fem år. Den frist kan måske være rimelig nok generelt, men sagen her viser, at der skal være mulighed for dispensation. Det her er jo en utilsigtet hændelse, vi kan lære af, og hvis vi ikke gør det, kan det jo ske igen, siger [Lægen]. ”

De øvrige fire påklagede artikler omhandler samme emne. Det drejer sig om følgende artikler:

- *”Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere”* af 14. marts 2021
- *”[Patienten]s klage blev afvist efter en uge: Lægefejl var forældet, før den blev opdaget”* af 14. marts 2021
- *”Advokat: Kort klagefrist truer patienters retsstilling”* af 14. marts 2021
- *”Loven bør ændres: - Det er fuldstændig vanvittigt, siger ordfører om [Patienten]s sag”* af 15. marts 2021

[Klager] klagede den 16. marts 2022 til TV 2 Nord, som den 24. marts 2022 afviste klagen. [Klager]s klage over TV 2 Nords afvisning er modtaget i Pressenævnet den 7. april 2022.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Klagefrist

[Klager] har anført, at han den 16. marts 2022 via sin advokat klagede til TV 2 Nord over artiklerne, og at TV 2 Nord gennem egen advokat svarede på klagen den 24. marts 2022. Klagefristen er derfor i henhold til Pressenævnets egne oplysninger 12 uger efter den 24. marts 2022:

”Klagefristen efter medieansvarsloven er 12 uger fra det tidspunkt, hvor oplysningerne er offentliggjort i det pågældende medie. Hvis der er klaget til mediet først, kan sagen indbringes for Pressenævnet. ”

Det fremgår ligeledes af medieansvarslovens § 34, stk. 2, 3. punkt, at ”massemediets afgørelse kan senest 12 uger efter, at den er kommet frem til klagerne, indbringes for Pressenævnet. ”

Korrekt information

[Klager] har indledningsvis oplyst, at TV 2 Nord i mere end et år har kørt en artikelserie, som omhandler sundhedsproblemer hos producerassistent [Patienten], der er ansat hos TV 2 Nord. Artiklerne omhandler [Patienten]s klagesag hos Patienterstatningen med påstande vedrørende [Klager] og hans rolle i sagen.

TV 2 Nords dækning af sagen er stærkt problematisk og fordrejer og til dels misrepræsenterer kendsgerningerne og er ekstremt tendentiøs til skade for [Klager]. Omtalen har påført [Klager] en formueskade, som er helt ude af proportioner med den påståede fejl (at han ”ikke fulgte op på blodprøverne”), som TV 2 Nord har hævdet, at han begik i 2015.

TV 2 Nord har således ikke udført rimelige bestræbelser på at kontrollere, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, men har i stedet ukritisk stillet sig til rådighed for [Patienten]s personlige forfølgelse af [Klager].

[Klager] har anført, at artiklerne indeholder en række ukorrekte oplysninger og har herefter anført følgende vedrørende ti udsagn, som fremgår af de påklagede artikler:

- Blodprøver hos neurolog

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at [Patienten] fik taget blodprøver hos ham.

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen *"Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere"*:

"[Patienten] får dog en henvisning til en undersøgelse hos en øre-næse-halslæge, hvor blandt andet bihulerne bliver grundigt undersøgt, men konklusionen er, at hun tilsyneladende ikke fejler noget.

Symptomerne forsvinder til gengæld ikke, så [Patienten] bliver i december 2014 henvist til en neurolog. Her får [Patienten] taget en række blodprøver og efterfølgende foretaget en scanning."

Blodprøverne blev taget hos [Patienten]s egen læge eller på et hospital, hvilket er normal praksis. [Patienten] og [Klager] aftalte under konsultationen, at hun skulle få foretaget blodprøver, og derefter skulle hun møde til en ny konsultation, når resultatet af blodprøverne forelå.

- Konsultation

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at [Patienten] ingen mulighed havde for at møde op på det aftalte tidspunkt for konsultation hos ham.

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen *"Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere"*:

"Men her går det galt i [Patienten]s sygdomsforløb. Hun skulle have haft en konsultation hos neurologen i foråret 2015, hvor hendes blodprøver og scanning blev gennemgået, men [Patienten] havde ingen mulighed for at møde op på det angivne tidspunkt."

Ca. en måned efter [Patienten] udeblev fra konsultationen hos [Klager] uden afbud, oplyste hun til ham, at hun ikke kom, fordi hun skulle på arbejde. Tidspunktet var ikke "angivet", men aftalt, og det er uacceptabelt, at TV 2 Nord har undladt at oplyse, at [Patienten] ikke meldte afbud til det aftalte tidspunkt.

Afsnittet i artiklen er misvisende, fordi det fremstilles som om, [Patienten] ikke fik nogen konsultation på det eneste tidspunkt, hun kunne, fordi [Klager] dikterede, at hun skulle komme på et tidspunkt, som ikke var muligt for hende.

- 30 opkald

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at [Patienten] ringede mere end 30 gange til ham.

[Klager] har endvidere anført, at det er ukorrekt, at blodprøverne var ankommet, da [Patienten] talte med hans klinik den 9. april 2015, og at han har udtalt sig til [Patienten] om blodprøverne.

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen *"Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere"*:

"- Jeg forsøgte næsten desperat at få en ny tid, og jeg tror jeg ringede mere end 30 gange, men jeg kom aldrig forbi telefonsvareren. Da jeg endelig kommer igennem, er tidspunktet forpasset, men så var resultaterne af prøverne til gengæld kommet. Ifølge neurologen viste prøverne ikke, at jeg fejlede noget, siger [Patienten]."

Det hævdes uden dokumentation, at [Patienten] ringede til [Klager] mere end 30 gange og ikke kom forbi telefonsvareren. Det er kun muligt, hvis hun har ringet uden for klinikkens telefontid, og i så fald er det klart, at hun får telefonsvareren, som automatisk oplyser om, hvornår der er telefontid.

Der var kommet prøver vedrørende jernindhold m.m., men blodprøverne for acetylcholinreceptor-antistoffer (som er afgørende for at stille diagnosen [Diagnosen]) er tidligst ankommet den 19. maj 2015, og til [Patienten]s egen læge. [Klager] har ikke udtalt sig til [Patienten] om blodprøverne, som han aldrig har modtaget eller set. TV 2 Nords eller [Patienten]s påstand om det modsatte er i strid med fakta.

- *"Overså tydelige tegn"*

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at han overså tydelige tegn på [Diagnosen].

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen *"Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere"*:

"Neurolog overså tydelige tegn"

I dag ved [Patienten], at neurologen overså tydelige tegn på den sjældne lidelse [Diagnosen], og derfor kom hun ikke i den rette behandling. I stedet skulle der nu gå fem år, hvor hun var kastebold i behandlingssystemet."

Det fremgår af [Klager]s journal, at han under den første konsultation oplyste [Patienten] om, at hun muligvis led af [Diagnosen]. Der findes igen dokumentation for en påstand om, at [Klager] skulle have overset tegn på [Diagnosen].

Årsagen til, at [Patienten] ikke kom i den rette behandling, er alene, at hun afbrød diagnoseforløbet hos [Klager] og efterfølgende, trods opfordring hertil, ikke lod sig henvise igen, hvorefter hun ventede til 2020, før hun igen lod sig undersøge for lidelsen.

- *Antistoffer*

[Klager] har anført, at det er misvisende, at han ikke reagerede på de "alarmerende prøveresultater".

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen *”Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere”*:

”Antistoffer blev fundet allerede i 2015

Det er [Patienten] selv, der får mistanke om, at hendes diagnose allerede burde være erkendt i 2015. Dengang fik hun nemlig foretaget præcis samme undersøgelser som i 2020. Neurologen, der finder diagnosen skriver da også i [Patienten] journal, at de omtalte antistoffer, der indikerer [Diagnosen] allerede i 2015 viste en koncentration på 70-80. Neurologen, der i 2015 undersøgte [Patienten] reagerede altså ikke på de alarmerende prøveresultater. ”

Det er formentlig rigtigt, at der allerede i 2015 var en antistofkoncentration på 70-80, men det er for det første udokumenteret, at denne koncentration er ”alarmerende”, og for det andet og mere væsentligt, så modtog [Klager] aldrig de omtalte prøveresultater, hvilket er årsagen til, at han ikke reagerede på dem.

TV 2 Nord har fremstillet det som om, [Klager] ikke reagerede på dem, selv om han modtog dem. Efter- som det korrekte begivenhedsforløb fremgår af Patienterstatningens afgørelse, som TV 2 Nord har fået aktindsigt i, kan TV 2 Nord ikke have været uvidende om sagens virkelige fakta.

- ”Spildte fem år af sit liv”

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at ”en simpel lægefejl var skyld i, at [Patienten] spildte fem år af sit liv”.

[Klager] har henvist til følgende udsagn fra en video, som er indsat i artiklen *”[Patienten]s klage blev afvist efter en uge: Lægefejl var forældet, før den blev opdaget”*:

”En simpel lægefejl var skyld i, at [Patienten] spildte fem år af sit liv. ”

Såfremt [Patienten] har spildt fem år af sit liv, er hun selv årsag hertil, idet hun udeblev fra den aftalte konsultation og efterfølgende ikke sørgede for at komme til konsultation igen, således at [Klager] fik mulighed for at stille en færdig diagnose og anbefale behandling.

- Overså tegn på sygdommen

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at han ”overså fem år tidligere klare tegn på sygdommen”.

[Klager] har henvist til følgende udsagn fra en video, som er indsat i artiklen *”[Patienten]s klage blev afvist efter en uge: Lægefejl var forældet, før den blev opdaget”*:

”En neurolog overså fem år tidligere klare tegn på sygdommen. ”

Der er ikke dokumentation for, at [Klager] skulle have overset klare tegn på [Diagnosen] – allerede fordi han skrev i sin journal, at hun formentlig led af sygdommen.

[Klager] overså således intet, men fortalte [Patienten] om den mest sandsynlige diagnose, hvorefter hun undlod at få indhentet de nødvendige blodprøver og komme igen til den aftalte konsultation osv.

- Manglende reaktion på svar

[Klager] har anført, at det er misvisende, at han ikke reagerede på [Patienten]s prøvesvar, og at der ”intet skete”.

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen ”[Patienten]s klage blev afvist efter en uge: Lægefejl var forældet, før den blev opdaget”:

”Her blev [Patienten] nemlig undersøgt af en anden privatpraktiserende neurolog. Selv om prøverne også dengang viste tydelige tegn på lidelsen, skete der ingenting.

[Neurologen] konstaterer i journalen: ”Der er tilsyneladende ikke reageret på dette svar”. ”

TV 2 Nord har undladt at oplyse, at [Patienten] selv undlod at komme til konsultationen og selv valgte, at konsultationerne ikke skulle fortsætte, hvorfor der naturligvis – på grund af hendes valg – ”intet skete”.

Det er naturligvis korrekt, at der ikke blev reageret på svaret, men TV 2 Nord har også undladt at oplyse, at det var, fordi [Klager] ikke modtog det. Samtlige af disse udeladelser og fordrejninger har den virkning, at det lægger hele skylden for [Patienten]s lidelser på [Klager], samtidig med at de fuldstændig ignorerer [Patienten]s eget og meget betydelige ansvar for situationen.

- Ansvar for blodprøve

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at han har påstået, at [Patienten]s egen læge har rettet i, hvem der skulle have modtaget blodprøvesvaret.

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen ”[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende”:

”Ingen af dem har haft lyst til at udtale sig kritisk om deres kollega [Klager], men de bekræfter, at det netop er den læge, der bestiller en blodprøve, som også har ansvaret for, at den bliver fulgt op.

TV2 Nord har haft aktindsigt i sagen. Vi har ikke kunnet finde dokumentation for, at [Patienten]s egen læge skulle have rettet i hvem, der skulle have modtaget det omtalte blodprøvesvar, som [Klager] anfører. ”

[Klager] har oplyst, at han i sin mail af 16. marts 2022 til TV 2 Nord skrev:

”Af korrespondancebrev fra egen læge 18. marts 2015 fremgår, at egen læge har modtaget svar, hvilket tyder på, at prøverne er taget hos egen læge og i den forbindelse er rekvirenten (som initialt var undertegnede) ændret til egen læge af den der har udført blodprøverne, således egen læge får svar, herunder også svar på acetylcholinreceptor-antistof. Dette sker erfaringsmæssigt ikke sjældent. ”

Det vil sige, at de, som har udført blodprøverne, har anført egen læge (og ikke [Klager]) som rekvirent.

Det er dokumenteret, at det er [Patienten]s egen læge, og ikke [Klager], som modtog blodprøvesvarene, jf. [Patienten]s journal af 18. marts 2021, hvor hendes egen læge [Lægen] oplyser, at han har modtaget blodprøverne (dog ikke vedrørende acetylcholinreceptor-antistof).

Det kan således lægges til grund, at [Klager] havde aftalt med [Patienten], at hun skulle have taget blodprøverne, jf. [Patienten]s journal af 3. februar 2015:

”Vi aftaler at pt. får udført de planlagte blodprøver og ses til kontrol og opfølgning her efterfølgende.”

Herefter henvender [Patienten] sig hos sin egen læge, som bestiller dem, og derefter sendes blodprøverne naturligvis til hendes egen læge, der er rekvirent.

Endelig har TV 2 Nord ikke undersøgt, hvem der rent faktisk bestilte blodprøverne fra laboratoriet. De påstår blot, at det var [Klager], og at han derfor havde ansvar for at følge op på dem, skønt alt tyder på, at det var [Patienten]s egen læge, som bestilte blodprøverne på laboratoriet, fik tilsendt resultatet og derefter ikke videresendte det til [Klager].

Det er [Klager]s opfattelse, at den manglende interesse for sagens virkelige fakta er under lavmålet for acceptabel journalistik. TV 2 Nords beskrivelse af situationen er både misvisende og mistænkeliggørende.

- Afslutning af behandling

[Klager] har anført, at det er ukorrekt, at der var tale om en ”behandling”.

[Klager] har henvist til følgende afsnit fra artiklen ”*Læge nægter at have fejlet*”:

”I afgørelsen fra Patienterstatningen bliver ansvaret for den forsinkede diagnosticering placeret hos neurolog [Klager], som afsluttede behandlingen uden at afklare, hvad [Patienten] fejlede.”

Der var tale om en undersøgelse med henblik på at stille diagnose, hvorefter behandling kunne begynde. [Klager] har således aldrig påbegyndt, og derfor ikke afsluttet, nogen behandling.

TV 2 Nord har undladt at oplyse, at [Klager] afsluttede forløbet, fordi [Patienten], uden at melde afbud, ikke mødte op til en aftalt konsultation, fordi hun i stedet skulle på arbejde, og at [Klager]s klinik efterfølgende forgæves forsøgte at kontakte hende for at aftale en ny konsultation, og at han derfor foreløbig afsluttede behandlingsforløbet.

TV 2 Nord har endvidere undladt at oplyse, at [Patienten] først en måned efter den aftalte konsultation kontaktede [Klager] og da fik at vide, at hun var velkommen, men skulle henvises til ham igen for en ny konsultation, og at hun ikke gjorde dette.

[Klager] har endvidere anført, at TV 2 Nords redaktion ikke har berigtiget de fejl, som TV 2 Nord burde have opdaget, allerede inden artiklerne blev offentliggjort, og som TV 2 Nord af [Klager] blev gjort opmærksom på den 16. marts 2022.

[Klager] har bemærket, at TV 2 Nord den 24. marts 2022 efterfølgende har tilbudt, at han kan tage til genmæle, men det er ikke ensbetydende med, at TV 2 Nord på eget initiativ har rettet fejlene.

- Faktiske oplysninger og kommentarer

[Klager] har anført, at det ikke i artiklerne er gjort klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.

Som eksempel har [Klager] henvist til følgende afsnit fra artiklen *"Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere"*:

"Neurolog overså tydelige tegn

I dag ved [Patienten], at neurologen overså tydelige tegn på den sjældne lidelse [Diagnosen], og derfor kom hun ikke i den rette behandling. "

Det er således ikke tydeligt, om dette er en faktuel oplysning (overså neurologen faktisk tydelige tegn på lidelsen), eller om det blot er [Patienten], der påstår dette.

Vinkling

[Klager] har anført, at TV 2 Nord har vinklet sagen på en bestemt måde, både tekstmæssigt og billedmæssigt, således at [Patienten] bevidst fremstilles som et uskyldigt offer for en eller flere lægers fejltagelser, her særligt ved at hendes lidelser udpensles i farverige detaljer, mens alle relevante oplysninger om, i hvor høj grad hun selv var årsag til det alt for lange diagnosticeringsforløb, helt udelades eller bagatelliseres.

De faktuelle oplysninger gives således på en bestemt måde og i en bestemt sammenhæng, som reelt gør dem misvisende. TV 2 Nord har således udeladt væsentlige og relevante kendsgerninger, som gavner [Klager], hvilket er dybt uetisk.

På et mere generelt plan er samtlige TV 2 Nords artikler skrevet med klare forudsætninger og forudantagelser om, at [Patienten] ikke har noget ansvar for sin helbredssituation, men at "systemet" – hendes egen læge samt [Klager] – skal overtage ansvaret for hendes helbred.

TV 2 Nord har fremstillet [Patienten] som et umyndigt offer og nævner på intet tidspunkt det ansvar, hun selv har for at sørge for at få stillet den rigtige diagnose og indledt behandling allerede i 2015. Det kunne og ville jo være sket, hvis hun havde sørget for, at [Klager] modtog blodprøverne som aftalt, og hun aftalte en ny konsultation med ham efter genhenvisning fra egen læge. Dette gjorde [Patienten] ikke, og derfor er hun primært selv årsag til, at behandlingen først blev igangsat i 2020.

For en opmærksom læser er det naturligvis tydeligt, hvorfor TV 2 Nord har undladt en række oplysninger, da historien er "vinklet" med [Patienten] i offerrollen og "systemet" som forbryderne, men netop denne vinkling er sket på bekostning af sagens fakta, og TV 2 Nords præsentation af sagen har mere karakter af et personangreb imod [Klager] kombineret med et forholdsvis usagligt angreb på "systemet".

[Klager] har opfordret TV 2 Nord til – som supplement til de kritiske spørgsmål til [Klager] – at stille kritiske spørgsmål a) til sin egen dækning af sagen, b) hvilke fejl, der måtte være begået af henholdsvis [Patienten], hendes egen læge, og det laboratorium, som undersøgte sagen, c) hvorvidt sagen var tilstrækkelig oplyst hos Patienterstatningen, da den udtalte, at det ikke var ”i overensstemmelse med erfaren specialiststandard, at neurolog [Klager] ikke fulgte op på de blodprøver, han havde rekvireret”, og at ”dette medførte en forsinket diagnosticering og behandling af [Diagnosen]”, og d) om ønsket om at gøre historien interessant og personlig, m.m., retfærdiggør den skade på [Klager]s omdømme og omsætning, som TV 2 Nord på forhånd måtte indse ville blive resultatet.

Kildekritik

[Klager] har anført, at TV 2 Nord ikke har forholdt sig kritisk til [Patienten]s udsagn, som kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, hvilket har skabt en åbenbar interessekonflikt.

[Patienten]s udsagn er gengivet, uden at TV 2 Nord har stillet nogen som helst kritiske spørgsmål til hende, og kun én gang i hele artikelserien på ni artikler kommer én person til orde, som modsiger [Patienten], nemlig i det skriftlige interview med [Klager] i artiklen *”Læge nægter at have fejlet”*.

Journalistik indebærer normalt, at en sag belyses fra begge sider, men bortset fra artiklen *”Læge nægter at have fejlet”* har TV 2 Nord kun belyst sagen fra [Patienten]s side.

TV 2 Nord har, som en ”undskyldning” for denne historie om mediets egen medarbejder [Patienten], skrevet:

”[Patienten] arbejder på TV2 Nord og normalt laver vi ikke historier om os selv og vore medarbejdere.

I dette tilfælde gør vi en undtagelse, fordi sagen ud fra et almindeligt redaktionelt skøn har så principiel karakter, at historien skal fortælles. Sagen og de problemstillinger, den vedrører, handler ikke blot om [Patienten], men om et langt større antal nordjyder og danskere i det hele taget, som er endt i samme situation eller fortsat kan risikere det, fordi reglerne for klager over fejl i sundhedssystemet er, som de er.”

Såfremt TV 2 Nord mener, at sagen var principiel og skulle fortælles af hensyn til samfundet som helhed, så ville TV 2 Nord også oplyse om [Patienten]s eget ansvar for hendes situation, herunder om de mange måder, hvorpå hun selv kunne have sørget for, at der blev stillet en korrekt diagnose og indledt en korrekt behandling allerede i 2015 – til gavn for såvel hende selv, TV 2 Nord og samfundet – og om at hendes klage til Patienterstatningen er blevet grundigt behandlet, hvorefter hun fik medhold i ét af seks klagepunkter.

TV 2 Nord har således på forhånd vinklet sagen med [Patienten] som offer, og ”systemet” som skurken, hvorfor alle oplysninger, der modsiger denne vinkling, er fjernet fra TV 2 Nords artikler.

[Klager] har bemærket, at TV 2 Nord ikke kan være uvidende om, at den voldsomme – og hovedsageligt usaglige – negative omtale i artiklerne skader hans omdømme og praksis og påfører ham formueskade. Chefredaktør [Chefredaktøren] har endda anført i sine mails, at dette tilsyneladende er TV 2 Nords formål med artiklerne, idet han den 14. marts 2022 skrev:

”Til gengæld åbner dine skriftlige svar en række nye spørgsmål, som i høj grad også er relevante og interessante. Som jeg læser dine svar, anerkender du ikke den myndighedsafgørelse, der ligger i sagen.

Betyder det i givet fald, at du vil gå videre med det? Og har du overhovedet mulighed for det, som systemet er? Omvendt er det også interessant, om Region Nordjylland vil gå videre med det, eller om de stiller sig tilfreds med en situation, hvor en læge, som de benytter, ikke vil anerkende en myndighedsafgørelse som den foreliggende.”

Altså underforstået: Burde Region Nordjylland undlade at ”benytte” [Klager], fordi han ”ikke vil anerkende” en myndigheds afgørelse (det vil sige, han mener, den er forkert), og bør der indføres ”Berufsverbot” imod læger, som er uenige i Patienterstatningens afgørelser?

Forelæggelse

[Klager] har anført, at TV 2 Nord ikke har efterprøvet de faktisk forkerte oplysninger om hans rolle i sagen, i særdeleshed om at han skulle have modtaget testresultaterne vedrørende acetylcholinreceptor-antistoffer, uden at reagere på dem, og at han ”overså klare tegn på [Diagnosen]”, som er åbenlyst skadelig og virker agtelsesforringende for ham, ligesom det skader hans neurologiske praksis.

Dette er en grov overtrædelse af de presseetiske regler, og det har alvorlige konsekvenser for [Klager], som er blevet tvunget til at søge advokatbistand for at indlede klagesager ved Ankenævnet for Patienterstatningen og Pressenævnet og muligvis også ved domstolene.

[Klager] har endvidere anført, at angreb og svar ikke er bragt i sammenhæng og på samme måde i artiklerne.

[Klager] har henvist til, at der bortset fra artiklen ”*Læge nægter at have fejlet*” kun er bragt angreb imod ham, og efter han i artiklen ”*Læge nægter at have fejlet*” fik mulighed for en enkelt gang at kommentere på TV 2 Nords og [Patienten]s beskyldninger, hvorefter TV 2 Nord straks bragte to nye angreb, nemlig artiklen ”*[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende*” og artiklen ”*Lægefejl bør undersøges*”.

Artiklen ”*Lægefejl bør undersøges*” er særlig interessant, idet det fremgår af underrubrikken, at tidligere praktiserende læge [Lægen] ufrivilligt er blevet skydeskive i sagen om [Patienten]. Det er primært [Klager], der ufrivilligt er skydeskive, men TV 2 Nord har på forhånd udpeget ham som skurk i sagen. Når man læser artiklen, ses det samme mønster, hvor TV 2 Nord fremhæver citater, som angriber [Klager]. I artiklen har TV 2 Nord faktisk gengivet (den nu pensionerede) læge [Lægen]s indrømmelse af, at både han selv (lægehuset) og laboratoriet, som tog blodprøven, har begået fejl, og herefter har TV 2 Nord citeret ham for følgende:

”Alligevel er han [[Lægen], *Pressenævnet*] ikke i tvivl om, at neurolog [Klager] ikke bare har begået en fejl, men også har opført sig dårligt både som læge og person.

- Han skal jo vise omhu for patienten. I stedet afslutter han behandlingen med besked om, at hun må få en ny henvisning, hvis han skal behandle hende. Det er ikke professionelt og samvittighedsfuldt.”

Det er voldsomme personangreb, og TV 2 Nord burde have indhentet en udtalelse fra for eksempel Lægeetisk Nævn eller fra Styrelsen for Patientsikkerhed til belysning af, om [Klager] rent faktisk ifølge alment gældende lægeetiske standarder har handlet forkert på de måder, som [Lægen] beskylder ham for.

[Klager] har anerkendt, at han har fået lov til at udtale sig i én af artiklerne, men dette er en utilstrækkelig modvægt imod den ekstremt tendentiøse, emotionelle og sensationalistiske dækning af sagsforholdet i de øvrige artikler.

Artiklen "*Læge nægter at have fejlet*" er ikke, som TV 2 Nord har hævdet, [Klager]s "skriftlige redegørelse for sagen", det er en gengivelse af hans skriftlige besvarelse af en række spørgsmål fra TV 2 Nord, det vil sige en form for skriftligt interview. TV 2 Nord er ikke, som det hævdes, afskåret fra at stille kritiske, opfølgende spørgsmål til [Klager]; TV 2 Nord kan blot fremsende de spørgsmål, selskabet ønsker besvaret, hvorefter han vil tage stilling til, om han vil besvare dem skriftligt.

TV 2 Nords synspunkter

Klagefrist

[Klager]s klage til Pressenævnet vedrører ni artikler, hvoraf fire artikler blev offentliggjort den 14. og 15. marts 2021, mens de resterende fem artikler blev offentliggjort den 13., 14. og 15. marts 2022.

[Klager] klagede til TV 2 Nord over artiklerne den 16. marts 2022, der således i forhold til indsigelserne mod artiklerne fra 2021 ikke er indgivet rettidigt, jf. medieansvarslovens § 34.

TV 2 Nord realitetsbehandlede indsigelserne mod de fem artikler fra 2022, hvori TV 2 Nord redegjorde for sin afvisning af indsigelserne mod artiklerne fra 2022, mens det i forhold til de øvrige artikler blot er anført, at de var "fra 2021", og at "hverken [Klager]s navn eller firma er nævnt i disse artikler."

TV 2 Nord har således alene forholdt sig til indsigelserne mod artiklerne fra 2022.

Korrekt information

TV 2 Nord har indledningsvis oplyst, at artiklerne fra 2022 er offentliggjort på et tidspunkt, hvor Patienterstatningen havde tilkendt [Patienten] erstatning.

Det fremgår af Patienterstatningens afgørelse, at det ikke var "i overensstemmelse med erfaren specialiststandard, at neurolog [Klager] ikke fulgte op på de blodprøver, han havde rekvireret", og at "dette medførte en forsinket diagnosticering og behandling af [Diagnosen]". TV 2 Nords omtale i artiklerne hviler således på en klar afgørelse fra en offentlig myndighed, Patienterstatningen.

Tre af de fem artikler er offentliggjort den 13. marts 2022, og der er i disse artikler redegjort for Patienterstatningens afgørelse, [Patienten]s oplevelse af hændelsesforløbet og [Klager]s opfattelse af sagen.

Den fjerde artikel, der er offentliggjort den 14. marts 2022, fokuserer på forældelsesfristen for klager over læger og indeholder udtalelser fra blandt andet to politikere. Det er i artiklen anført, at [Klager] afviser at have begået fejl i forhold til [Patienten]s forløb.

Den femte og sidste artikel, der er offentliggjort den 15. marts 2022, er en følge af den kritik, som [Klager] fremsatte mod læge [Lægen], og som gav anledning til at indhente en udtalelse fra [Lægen]. Udtalelsen fra [Lægen] er gengivet i artiklen, hvori det tillige er anført, at [Klager] ikke mener, at han bærer skylden for, at [Patienten]s sygdom ikke blev diagnosticeret i 2015.

TV 2 Nord fik aktindsigt i og gennemgik [Patienten]s klage til Patienterstatningen og [Klager]s svar til Patienterstatningen, ligesom TV 2 Nord fik kopi af Patienterstatningens afgørelse.

TV 2 Nord har til [Klager]s to påklagede udsagn anført følgende:

- Ansvar for blodprøve

TV 2 Nord har anført, at [Klager]s hovedsynspunkt om, at han aldrig modtog resultatet af den udtagne blodprøve, og at resultatet først forelå, da [Patienten] var afsluttet i hans klinik, fremgår af artiklen *"Læge nægter at have fejlet"*, der indeholder [Klager]s egne skriftlige udtalelser i uredigeret form.

TV 2 Nord har henvist til følgende:

"...Patienten udebliver fra aftaler og ender pga. dette med at blive afsluttet her i klinikken. Patienten får ej heller taget blodprøver i første omgang. Hun skal mindes om, og da de endelig bliver taget hos egen læge, får jeg aldrig svaret. Svarene går til egen læge incl. den omtalte speciel blodprøve i relation til [Diagnosen]. Da patienten flere uger efter afslutning her i klinikken, idet hun udebliver, kontakter klinikken får hun meddelt, at vi gerne følger op på det hele men det kræver en ny henvisning fra egen læge. Herefter hører vi aldrig mere fra patienten. ... Når man som patient afsluttes så overgår behandlingsansvaret utvetydigt til egen læge. ..."

Det fremgår således udtrykkeligt af TV 2 Nords dækning, at [Klager] er af den opfattelse, at han ikke kan kritiseres, fordi (i) [Klager] ikke modtog svarene på den blodprøve, som han havde foranlediget, og (ii) [Patienten] var afsluttet i [Klager]s klinik, da hun på ny kontaktede klinikken.

Som det fremgår af citatet, er det i TV 2 Nords dækning ligeledes anført, at [Patienten] udeblev fra en aftale hos [Klager].

TV 2 Nord har bemærket, at ingen af indsigelserne mod artiklen *"[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende"* ændrer på den kendsgerning, at de omtalte blodprøver blev taget på foranledning af [Klager].

[Klager]s indsigelser ændrer heller ikke på den ubestridelige kendsgerning, at Patienterstatningen – efter at have modtaget indlæg fra [Klager] – traf afgørelse om, at det ikke var "i overensstemmelse med erfaren specialiststandard, at neurolog [Klager] ikke fulgte op på de blodprøver, han havde rekvireret", og at "dette medførte en forsinket diagnosticering og behandling af [Diagnosen]".

[Klager]s indsigelser mod artiklen *"[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende"* ændrer ligeledes ikke ved den kendsgerning, at TV 2 Nord i artiklen oplyste, at han ikke mente, at han burde have handlet anderledes, og at TV 2 Nord samtidig offentliggjorde hans synspunkter i uredigeret form.

- Afslutning af behandling

TV 2 Nord har anført, at [Klager]s synspunkter er gengivet i uredigeret form i artiklen *"Læge nægter at have fejlet"*.

[Klager]s indsigelser mod artiklens tredje afsnit, som er en gengivelse af Patienterstatningens konklusion, må allerede af denne grund afvises. [Klager]s synspunkter er således bragt i uredigeret form i umiddelbar forlængelse af gengivelsen af Patienterstatningens konklusion.

Hertil kommer, at gengivelsen i artiklens tredje afsnit af Patienterstatningens konklusion i al væsentlighed er fyldestgørende og retvisende.

TV 2 Nord har endvidere anført, at TV 2 Nord ikke har fundet urigtige meddelelser i artiklerne.

TV 2 Nord har imidlertid trods dette meddelt, at man gerne vil bringe yderligere udtalelser fra [Klager].

- Faktiske oplysninger og kommentarer

TV 2 har bestridt, at det i artiklerne ikke er tilstrækkeligt klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer. Der er endvidere ikke forhold i artiklerne, som er uklare eller kan misforstås som følge af forskellen mellem faktiske oplysninger og kommentarer.

Vinkling

TV 2 Nord har anført, at TV 2 Nords redaktionelle valg i forhold til dækningen ikke på nogen måde har medført, at læseren er blevet bibragt et samlet indtryk, som ikke er retvisende.

TV 2 Nord har bemærket, "at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede", jf. blandt andet Pressenævnets kendelse i sag nr. 16-70-1014. Redigeringsretten tilkommer således TV 2 Nord.

TV 2 Nords dækning af sagen tog udgangspunkt i reglerne for klager over fejl i sundhedssystemet, der – som det fremgår af artiklerne *"Advokat: Kort klagefrit truer patienters retsstilling"* og *"Loven bør ændres: - Det er fuldstændig vanvittigt, siger ordfører om [Patienten]s sag"* – indebærer, at fristen for klager til Styrelsen for Patientklager og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan være udløbet, før patienten kan konstatere, at en behandling har medført et problem.

Problemstillingen blev dækket med udgangspunkt i en konkret sag, hvorved en patients oplevelse af mulighederne for at klage over behandling i sundhedsvæsenet blev belyst, samtidig med at problemstillingen blev forelagt relevante politikere. Implikationerne af klagerfristerne er beskrevet retvisende, og den konkrete sag er beskrevet med udgangspunkt i Patienterstatningens afgørelse, samtidig med at [Klager]s kritik af afgørelsen og hans øvrige syn på sagen er videreformidlet.

[Klager]s kritik af Patienterstatningens afgørelse og fralæggelse af ansvar, som han i stedet placerer hos patienten [Patienten] og patientens egen læge, gjorde det selvsagt relevant og nødvendigt at give dem mulighed for at forholde sig til [Klager]s udsagn.

[Klager] har i klagen til Pressenævnet oplyst forslag til ”kritiske spørgsmål”, som TV 2 Nord opfordres til at afdække, herunder vedrørende sagsbehandlingen ved Patienterstatningen. TV 2 Nords påståede ”manglende” afdækning af disse spørgsmål indebærer heller ikke, at det samlede indtryk ikke giver et retvisende billede.

Hertil kommer, at baggrunden for TV 2 Nords ”egen dækning af sagen”, herunder [Patienten]s tilknytning til TV 2 Nord, er behandlet i artiklen *”Det tog seks år at finde [Patienten]s sjældne sygdom - en neurolog kunne have gjort det fem år tidligere”*, ligesom de ”fejl, der måtte være begået af henholdsvis [Patienten], hendes egen læge, og det laboratorium, som undersøgte sagen” er dækket gennem videreformidlingen af [Klager]s syn på sagen og [Patienten] og hendes egen læges svar på den af [Klager] fremsatte kritik.

Kildekritik

TV 2 Nord har anført, at [Patienten]s ansættelsesforhold ved TV 2 Nord er omtalt i dækningen:

”[Patienten] arbejder på TV2 Nord og normalt laver vi ikke historier om os selv og vore medarbejdere.

I dette tilfælde gør vi en undtagelse, fordi sagen ud fra et almindeligt redaktionelt skøn har så principiel karakter, at historien skal fortælles. Sagen og de problemstillinger, den vedrører, handler ikke blot om [Patienten], men om et langt større antal nordjyder og danskere i det hele taget, som er endt i samme situation eller fortsat kan risikere det, fordi reglerne for klager over fejl i sundhedssystemet er, som de er.

Sagen om [Patienten] er i øvrigt blevet researchet og behandlet som enhver anden tilsvarende sag ville blive det hos TV2 Nord. Sagen er endvidere blevet forelagt for fagfolk og politikere på samme måde, som andre sager ville blive det.

TV2 Nord har som virksomhed ingen interesse i, hvordan sagen udvikler sig og ender som følge af den journalistiske behandling. ”

Som det fremgår af citatet, blev sagen skønnet af samfundsmæssig interesse som følge af reglerne for klager over fejl i sundhedssystemet, der – som det fremgår af artiklerne *”Advokat: Kort klagefrist truer patienters retsstilling”* og *”Loven bør ændres: - Det er fuldstændig vanvittigt, siger ordfører om [Patienten]s sag”* – indebærer, at fristen for klager til Styrelsen for Patientklager og Sundhedsvæsenets Disciplinærnævn kan være udløbet, før patienten kan konstatere, at en behandling har medført et problem.

Forelæggelse

TV 2 Nord har anført, at sagen, herunder Patienterstatningens afgørelse, blev forelagt [Klager] forud for artiklernes offentliggørelse, ligesom [Klager]s opfattelse blev videreformidlet i uredigeret form.

[Klager]s skriftlige redegørelse for sin opfattelse af sagen, herunder Patienterstatningens afgørelse, er efter aftale med ham bragt uredigeret og i fuld længde i artiklen *”Læge nægter at have fejlet”*, ligesom

det bemærkes, at det også i de fire andre artikler fra 2022 er anført, at [Klager] ikke mener, at han burde have handlet anderledes.

En parts skriftlige redegørelse for sin egen opfattelse af en sag bringes sjældent i uredigeret form, og videreformidlingen af [Klager]s opfattelse af sagen i uredigeret form er udtryk for et ønske om at sikre, dels at [Klager]s opfattelse blev viderebragt korrekt, dels at samtlige de synspunkter, som [Klager] måtte anse for væsentlige, blev viderebragt.

TV 2 Nord tilbød oprindeligt [Klager] at deltage i et interview, hvilket tilbud fortsat er gældende. [Klager] takkede nej til tilbuddet om at udtale sig i et interview, hvorefter den uredigerede videreformidling af [Klager]s skriftlige redegørelse blev aftalt, selv om fremgangsmåden afskar TV 2 Nord fra at kunne stille kritiske opfølgende spørgsmål til [Klager].

TV 2 Nord har bemærket, at det i samtlige fem artikler fra 2022 er anført, at [Klager] ikke mener, at han burde have handlet anderledes, ligesom [Klager]s opfattelse – efter aftale med ham – er videreformidlet i uredigeret form i en af artiklerne, hvortil der er linket flere steder i dækningen.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Jørn Mikkelsen, Ulrik Holmstrup og Marlene Borst Hansen.

Klagefrist

[Klager]s klage angår artikler, som TV 2 Nord har bragt om ham i perioden fra den 14. marts 2021 til den 15. marts 2022.

Det følger af medieansvarslovens § 34, stk. 3, at en klage over de regionale TV 2-virksomheders tilsidesættelse af god presseskik skal senest 12 uger efter offentliggørelsen indgives til mediet. Fristen for at klage til Pressenævnet over mediets afgørelse er 12 uger efter modtagelsen af afgørelsen. Der er efter medieansvarsloven ikke hjemmel til at dispensere fra klagefristen.

[Klager] klagede den 16. marts 2022 til TV 2 Nord over artiklerne. TV 2 Nord afviste klagen den 24. marts 2022. Klagen over TV 2 Nords afvisning er modtaget i Pressenævnet den 7. april 2022. Således er klagen rettidig for så vidt angår artiklerne *"[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende", "Læge nægter at have fejlet", "[Patienten]s sjældne sygdom kunne være opdaget langt tidligere - nu får hun erstatning", "Sager om lægefejl forældes efter fem år - nu kræver politikere lovændring" og "Lægefejl bør undersøges"*, som blev bragt i marts 2022.

Indgår for sent påklagede artikler i en samlet reportage i en snæver indholds- og tidsmæssig sammenhæng med artikler, som er påklaget rettidigt, kan en sådan helhedsvurdering omfatte samtlige artikler.

Under hensyn til, at [Klager] var genstand for omtale i fire artikler på tv2nord.dk i marts 2021, mens hans klage først blev indgivet til Pressenævnet i forbindelse med artiklerne, som blev bragt i marts 2022, finder nævnet ikke grundlag for at foretage en helhedsvurdering, som omfatter samtlige artikler i sagen. Således

kan Pressenævnet alene tage stilling til, hvorvidt artiklerne bragt i marts 2022 er i overensstemmelse med god presseskik.

Klagen over artiklerne bragt i marts 2021 afvises herefter som for sen, jf. medieansvarslovens § 43, stk. 3.

God presseskik

Korrekt information

[Klager] har klaget over, at artiklerne indeholder en række ukorrekte oplysninger, og at TV 2 Nords redaktion ikke har berigtiget de fejl, som TV 2 Nord burde have opdaget, allerede inden artiklerne blev offentliggjort.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A. 1.

Det følger af videre af de vejledende regler for god presseskik, at berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A. 7.

[Klager] har henvist til følgende to udsagn:

- Ansvar for blodprøve

[Klager] har klaget over, at det er ukorrekt, at han har påstået, at [Patienten]s egen læge har rettet i, hvem der skulle have modtaget blodprøvesvaret.

[Klager] har oplyst, at han i sin mail af 16. marts 2022 til TV 2 Nord skrev:

”Af korrespondancebrev fra egen læge 18. marts 2015 fremgår, at egen læge har modtaget svar, hvilket tyder på, at prøverne er taget hos egen læge og i den forbindelse er rekvirenten (som initialt var undertegnede) ændret til egen læge af den der har udført blodprøverne, således egen læge får svar, herunder også svar på acetylcholinreceptor-antistof. Dette sker erfaringsmæssigt ikke sjældent.”

Af artiklen ”[Patienten] raser over lægesvar: - Det er rystende” fremgår blandt andet følgende:

”Ifølge neurolog [Klager] er det [Patienten] og hendes praktiserende læge, der bærer hovedansvaret for, at en vital blodprøve blev overset i 2015.

Blodprøven pegede på, at [Patienten] led af den sjældne sygdom [Diagnosen].

Ifølge [Klager] udeblev [Patienten] fra en aftale, ligesom han mener, at hun ikke samarbejdede i forløbet.

[...]

Ingen af dem har haft lyst til at udtale sig kritisk om deres kollega [Klager], men de bekræfter, at det netop er den læge, der bestiller en blodprøve, som også har ansvaret for, at den bliver fulgt op.

TV2 Nord har haft aktindsigt i sagen. Vi har ikke kunnet finde dokumentation for, at [Patienten]s egen læge skulle have rettet i hvem, der skulle have modtaget det omtalte blodprøvesvar, som [Klager] anfører. ”

Pressenævnet finder, at oplysningen om, at [Patienten]s egen læge efter [Klager]s udsagn skulle have rettet i hvem, der skulle modtage blodprøvesvaret, må anses for unøjagtig i forhold til [Klager]s oplysninger til TV 2 Nord om, at ”det tyder på, at prøverne er taget hos egen læge”, og at ”rekvirenten (som initialt var undertegnede, [Klager], *Pressenævnet*) [er] ændret til egen læge af den, der har udført blodprøverne”. Nævnet finder imidlertid efter en samlet vurdering ikke tilstrækkelig anledning til at udtale kritik. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, det fremgår af artiklen, at det er [Klager]s opfattelse, at [Patienten] og hendes praktiserende læge bærer hovedansvaret for, at den omtalte blodprøve blev overset i 2015, og at [Patienten] ikke samarbejdede i forløbet. Nævnet udtaler ikke kritik.

- Afslutning af behandling

[Klager] har klaget over, at det er ukorrekt, at der var tale om en ”behandling”.

[Klager] har oplyst, at der var tale om en undersøgelse med henblik på at stille diagnose, hvorefter behandling kunne begynde. [Klager] har således aldrig påbegyndt, og derfor ikke afsluttet, nogen behandling.

Af artiklen ”*Læge nægter at have fejlet*” fremgår blandt andet følgende:

”[...]

I afgørelsen fra Patienterstatningen bliver ansvaret for den forsinkede diagnosticering placeret hos neurolog [Klager], som afsluttede behandlingen uden at afklare, hvad [Patienten] fejlede.

Neurolog [Klager] har ikke haft mulighed for at stille op foran kamera og besvare TV2 Nords spørgsmål i sagen, fordi han har været i USA. Han har desuden ikke ønsket at blive interviewet via en netforbindelse.

Han har i stedet accepteret vores tilbud om et skriftligt interview, som vi bringer i dets fulde og uredigerede længde.

Spørgsmål: Patienterstatningen skriver til dig som ”Ansvarligt behandlingssted”. Hvad er din kommentar til Patienterstatningens afgørelse?

Svar: Jeg er uenig og uenig i de præmisser som Patienterstatningen ligger til grund. Man tager slet ikke stilling til patientens eget ansvar for at følge en udredning eller ansvaret hos patientens egen læge. Jeg mener faktisk, at afgørelsen er udtryk for dårlig juridisk håndværk.

Spørgsmål: Erkender du ansvaret for, at den afgørende blodprøve aldrig fik indflydelse på [Patienten]s behandling?

Svar: Nej. Patienten udebliver fra aftaler og ender pga. dette med at blive afsluttet her i klinikken. Patienten får ej heller taget blodprøver i første omgang. Hun skal mindes om, og da de endelig bliver taget hos egen læge, får jeg aldrig svaret. Svarene går til egen læge incl. den omtalte speciel blodprøve i relation

til [Diagnosen]. Da patienten flere uger efter afslutning her i klinikken, idet hun udebliver, kontakter klinikken får hun meddelt, at vi gerne følger op på det hele men det kræver en ny henvisning fra egen læge. Herefter hører vi aldrig mere fra patienten. Man skal være klar over, at det at gå hos en speciallæge er ikke det samme som at have et forløb hos egen læge. Til speciallæge kræves en henvisning som har en vis varighed, og der er knyttet nogle ydelser, regler og funktioner til denne. Når man som patient afsluttes så overgår behandlingsansvaret utvetydigt til egen læge. Derudover kan man godt have [Diagnosen] med en negativ blodprøve, hvorfor udredningen af denne tilstand ikke er så simpel, som det måske lyder. Det kræver dog at patienten samarbejder.

[...]"

Pressenævnet finder, at anvendelsen af ordet "behandling" har dækning i de faktiske forhold, herunder at [Klager] efter Patienterstatningens vurdering var "ansvarligt behandlingssted". Nævnet bemærker, at det fremgår af artiklen, at [Klager] er uenig i de præmisser, som Patienterstatningen har lagt til grund, og at behandlingsansvaret utvetydigt overgår til egen læge, når patienten afsluttes. Nævnet udtaler ikke kritik.

Vinkling

[Klager] har klaget over, at TV 2 Nord har vinklet sagen på en bestemt måde, både tekstmæssigt og billedmæssigt, således at [Patienten] bevidst fremstilles som et uskyldigt offer for en eller flere lægers fejltagelser, mens alle relevante oplysninger om, i hvor høj grad hun selv var årsag til det alt for lange diagnosticeringsforløb, helt udelades eller bagatelliseres.

Pressenævnet bemærker, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe det samlede indtryk giver et retvisende billede.

Pressenævnet finder, at TV 2 Nord på trods af en kritisk vinkel havde et ansvar for, at det samlede indtryk i dækningen gav et retvisende billede af [Patienten]s patientforløb hos [Klager].

Sådan som sagen foreligger oplyst, finder Pressenævnet, at redaktørens valg og fravalg af informationer i dækningen ikke overskrider rammerne for redigering. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager]s opfattelse af forløbet med [Patienten] og Patienterstatningens afgørelse i artiklerne er korrekt er gengivet, ligesom hans afvisning af kritikken fremgår af omtalen.

Pressenævnet finder herefter ikke grundlag for at fastslå, at artiklerne er forvanskede, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af TV 2 Nords omtale og vinkling.

Kildekritik

[Klager] har klaget over, at TV 2 Nord ikke har forholdt sig kritisk til [Patienten]s udsagn, som kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, hvilket har skabt en åbenbar interessekonflikt.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

I artiklerne medvirker blandt andre [Patienten], som har været patient hos [Klager], og som er ansat som producerassistent hos TV 2 Nord. [Patienten] udtaler sig om sin oplevelse af behandlingsforløbet hos [Klager].

Pressenævnet finder, at dette tidligere læge-patient-forhold gav TV 2 Nord anledning til at være særligt opmærksom på at kontrollere grundlaget og rigtigheden af kilden [Patienten]s oplysninger, da kilden kunne være farvet af personlig interesse og skadevoldende hensigt.

Det fremgår imidlertid klart af artiklerne, hvilken relation kilden har haft til [Klager], herunder at hun har været patient hos [Klager], at hun har klaget til Patienterstatningen over den forsinkede behandling ved [Klager], at hun er kritisk over for ham, og at hendes udtalelser derved kan være farvet af personlig interesse.

Det forhold, at [Patienten] er ansat hos TV 2 Nord, gav TV 2 Nord anledning til at udvise agtpågivenhed over for hendes udtalelser, men er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at god presseskik er tilsidesat. Nævnet har lagt vægt på, at TV 2 Nord i artiklerne har gjort opmærksom på, at [Patienten] er ansat hos TV 2 Nord, således at læserne har mulighed for at vurdere troværdigheden, og at hun ingen ansættelsesmæssige beføjelser har i forhold til journalisten til artiklerne eller redaktøren af TV 2 Nord.

På denne baggrund finder Pressenævnet ikke grundlag for at fastslå, at TV 2 Nord ikke har udvist den fornødne kildekritik og kritiserer derfor ikke TV 2 Nords kildevalg.

Forelæggelse

[Klager] har klaget over, at TV 2 Nord ikke har efterprøvet de faktisk forkerte oplysninger om hans rolle i sagen, som er skadelige og virker agtelsesforringende for ham, ligesom det skader hans neurologiske praksis.

[Klager] har desuden klaget over, at angreb og svar ikke er bragt i sammenhæng og på samme måde i artiklerne.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn, jf. punkt A. 3 og A. 4.

Pressenævnet finder, at omtalen af [Klager]s ageren som neurolog i forbindelse med den forsinkede diagnosticering af [Patienten], kan være skadelig, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager]. Oplysningerne skulle derfor forelægges [Klager] forud for offentliggørelsen.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at [Klager] forud for offentliggørelsen af artiklerne var i skriftlig dialog med TV 2 Nord, og at [Klager] deltog i et skriftligt interview med TV 2 Nord. Det skriftlige interview er blevet bragt i sin fulde længde i artiklen *"Læge nægter at have fejlet"*. Nævnet lægger endvidere til grund, at [Klager] blev præsenteret for artiklernes emne og den overordnede kritik med udgangspunkt i [Patienten]s behandlingsforløb og Patienterstatningens afgørelse om erstatning.

Pressenævnet finder, at TV 2 Nord på tilstrækkelig vis har forelagt kernen i de fremsatte beskyldninger i artiklerne for [Klager], ligesom hans afvisning af kritikken tydeligt fremgår af artiklerne. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at udtale kritik af TV 2 Nords forelæggelse.

Afgjort den 20. september 2022